

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210448
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2513210448.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému O. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, N., o zaplatenie 398,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 30.09.2013, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 398,62 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobkyňu. Dňa 13.09.2002 uzatvoril postupca a žalovaný zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému finančné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 435,47 eur a pozostávala z istiny 398,62 eur a úrokov z omeškania 36,85 eur, ktorý si žalobkyňa v tomto konaní neuplatňuje. K žalobe pripojila zmluvu o kontokorentnom úvere z 13.09.2002, zmluvu o sporožirovom účte z 10.02.1997, zmluvu o vydaní a používaní kariet Visa Elektron k sporožirovému účtu, zmluvu a vydaní a používaní bankovej platobnej karty, dodatok k zmluve o bežnom účte z 18.10.2006, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky z 09.07.2013 s podacím hárkom, zmluvu o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 s prílohou č. 1, pokus o zmier z 22.08.2013.

2. Podaním doručeným súdu dňa 17.09.2015 (č. I. 57 a nasl. spisu) žalobkyňa doplnila žalobu o špecifikáciu žalovanej sumy. Uviedla, že táto predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného. Debetné operácie: výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 58.591,31 eur, poplatky v sume 470,86 eur, debetné úroky 735,65 eur, zmluvné úroky z omeškania 165,67 eur. Kreditné operácie: úhrady vo výške 59.519,14 eur, kreditné úroky vo výške 8,88 eur. Súčet debetných operácií predstavuje sumu 59.963,49 eur a kreditných operácií sumu 59.528,02 eur. Žalovaná suma predstavuje ich rozdiel s tým, že úrok z omeškania vo výške 36,85 eur si neuplatňuje. Pripojila odstúpenie od zmluvy zo 17.05.2011, výpis z účtu. Následne pripojila výzvu z 15.02.2011 (č. I. 124 spisu).

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, nenavrhol a nepredložil súdu žiadne dôkazy.

4. Súd vykonal dokazovanie a to najmä čítaním listinných dôkazov (predložené stranami sporu), na pojednávaní. Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

5. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 10.02.1997 uzavrela so žalovaným zmluvu o sporožirovom účte a 26.03.1997 zmluvu o vydaní a používaní kariet Visa Elektron k sporožirovému účtu. Dňa 18.10.2006 bol uzavretý dodatok k zmluve o sporožirovom účte, v zmysle ktorého predmetom zmluvy je zriadenie účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006.

6. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 13.02.2002 uzavrela so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere so stanovenou výškou úverového rámca 14.000,- Sk. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,85 % ročne, konečná splatnosť úveru 13.09.2003, úrok z omeškania 26,40 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca. Podľa článku II bod 4 zmluvy, dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

7. Podľa čl. 18.14 všeobecných obchodných podmienok, klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené, alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

8. Listom z 15.02.2011 Slovenská sporiteľňa, a. s. (č. I. 124 spisu) vyzvala žalovaného k úhrade sumy 1.034,60 eur (pozn. súdu: do spisu nebol doplnený dôkaz o tom, že sa uvedená listina dostala do sféry dispozície žalovaného).

9. Listom zo 17.05.2011 Slovenská sporiteľňa, a. s. odstúpila od zmluvy o sporožirovom účte a zmluvy, na základe ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu (pozn. súdu: do spisu nebol doplnený dôkaz o tom, že sa uvedená listina dostala do sféry dispozície žalovaného).

10. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.06.2013, postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobkyňu. Právna predchodkyňa žalobkyne uvedenú skutočnosť oznámila žalovanému listom z 09.07.2013 (č. I. 16, 17 spisu).

11. Žalobkyňa listom z 22.08.2013 vyzvala žalovaného na plnenie v sume 440,67 eur.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení z 02.11.2017 uvádza, že § 92 ods. 8 nemožno spájať s aktívnou legitimačiou žalobkyne ako postupníka pohľadávky. Toto ustanovenie nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihniteľnú Národnou bankou Slovenska. Ustanovenie sa týka ochrany bankového tajomstva. Pohľadávka bola postúpená platne.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 710 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. V zmysle § 2 ods. 1 zákona 634/1992 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

17. Podľa § 23a ods. 1 zákona 634/1992 Zb., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

18. Podľa § 23a ods. 2 zákona 634/1992 Zb., typová zmluva nesmie obsahovať a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa článku 3 bod 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa bodu 1 písm. h/ prílohy Smernice podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 Smernice o.i. sú podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je automatické predĺženie zmluvy na dobu určitú, ak spotrebiteľ nenaznačí iné, keď termín na vyjadrenie spotrebiteľovej vôle predĺžiť zmluvu je neprímerane krátky.

20. Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.04.2004), spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

21. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

23. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2004, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V danej veci je nepochybné, že medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným bola uzavretá okrem iného aj zmluva o bežnom účte, ktorý je vedený od 10.02.1997. Dňa 18.10.2006 bol uzavretý dodatok k zmluve o bežnom (sporožirovom) účte, v zmysle ktorého žalovanému bolo povolené prečerpanie k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Predmetom tohto konania je pohľadávka zo zmluvy o kontokorentnom úvere z 13.09.2002 (z prečerpania účtu), ktorá bola na žalobkyňu postúpená, pričom pôvodným veriteľom bola banka.

30. Kontokorent je banková služba, ktorá klientovi dovoľuje čerpať z účtu peniaze (tzv. kontokorentný úver) i v prípade, že na účte nemá dostatočnú hotovosť. Banka vtedy klientovi v tomto prípade operatívne potrebné finančné prostriedky poskytne. Hlavným parametrom kontokorentu je úverový limit, t. j. maximálna čiastka, ktorú banka klientovi týmto spôsobom požičia, úroková sadzba, poplatky. Ide o jeden z najdôležitejších a najbežnejších krátkodobých úverov. Jedná sa o formu úveru, ktorý sa dá čerpať a splácať kedykoľvek. V podstate ako vyplýva z obsahu uzatvorenej zmluvy ide o predschválený úver, čerpanie sa uskutočňuje na základe platobných príkazov klienta a splácanie sa realizuje priebežne z príjmov prichádzajúcich na bežný účet klienta. Môže sa dojednať aj k bežnému účtu.

31. Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným, ktorý je založený zmluvou o bežnom účte, zmluvou o kontokorentnom úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje (§ 2, § 23a zákona č. 634/1992 Zb.).

32. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky voči žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010 sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

33. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

34. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobie napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

35. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

36. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

37. Účelom tohto ustanovenia nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 (predtým 7) zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27.04.2017 sp. zn. 19Co/363/2016).

38. V konaní bolo preukázané, že dňa 27.06.2013 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a. s. a postupníkom - žalobkyňou, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky aj voči žalovanému. Právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovaného listom z 15.02.2011 k úhrade sumy 1.034,60 eur. Doručka, prinajmenšom ani podací hárok/lístok predložený nebol a teda nebolo preukázané, že by sa uvedená listina dostala do sféry dispozície žalovaného. Súd má preto za to, že žalobkyňa nepreukázala v konaní doručenie výzvy banky a teda splnenie podmienky na následné platné postúpenie predmetnej pohľadávky. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobkyňu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

39. Na podporu tohto názoru súd prvej inštancie len príkladmo poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 31.05.2017 sp. zn. 10Co/282/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 07.06.2017 sp. zn. 25Co/89/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.05.2017 sp. zn. 9Co/56/2016.

40. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Podľa názoru súdu úpravou § 92 ods. 8 mal zákonodarcu na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie

banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

41. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobkyňa nie je v konaní aktívne legitimovaná (úkon postupovania práv je neplatným právnym úkonom a žalobkyňa sa teda nestala nositeľom oprávnenia). Pre úplnosť ohľadom aktívnej legitimácie súd uvádza ešte nasledovné. Pokiaľ ide o ustanovenie všeobecných obchodných podmienok, bod 18.14, súd toto ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto za neplatné ustanovenie, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Právna predchodkyňa žalobkyne vzhľadom na charakter zmluvy bola povinná dať zmluvu do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 Občianskeho zákonníka (§ 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), no neurobila tak. Nie je zrejmé, prečo by mal dodávateľ mať právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa. Jedná sa o zjavnú nerovnováhu práv účastníkov zmluvy a to bez akejkoľvek právnej relevancie (pozn.: výpočet neprijateľných podmienok v Občianskom zákonníku je len demonštratívny).

42. Súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie už považoval za nadbytočné skúmať plynutie premlčacej doby. Dodáva sa, že v konaní nebolo preukázané ani účinné odstúpenie od zmluvy.

43. Nakoľko súd dospel k záveru, že žalobkyňa nie je vo veci aktívne legitimovaná, žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

45. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyňu, ktorá v konaní úspech nemala. Súd však úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne v tomto konaní nevznikli (súd postupoval s odkazom na čl. 17 C.s.p. - hospodárnosť konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - Okresný súd Piešťany (O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trnave.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne

obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.